

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petrus Cnapeus Sev Fvlllo In Thoma VVegeino,
Lvtherano Theopaschita Redivivvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1609

§. 2. Origo Trisagij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65394)

habeaturo ioco nota copulationis, tum quòd in duabus præcedentibus denominationibus, inter nomen sanctitatis & peculiarem denominationem; DEVS & FORTIS, nō interferatur huiusmodi connexionis particula: sed, sine intermedia copula dicatur; SANCTVS DEVS, SANCTVS FORTIS.

§. 2. *Origo Trisagij.*

Hanc tradit Damascenus lib. 4. cap. 10. Narrant ij, qui Ecclesiasticam historiam literarum monumentis prodiderunt, cū plebs Constantinopolitana ob minas quasdam Proclo Archiepiscopatum obtinente, diuinitus intentatas, supplex Deo preces adhiberet, puerum quendam è plebe in sublimè raptum fuisse, atque angelis quibusdam magistris ter sanctum hunc hymnum didicisse, sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis. Cūmq; ad se rediisset, atq; id, quod didicerat, retulisset, multitudinem vniuersam hunc hymnum cecinisse, atque hoc pacto impendens periculum conquieuisse. Quin in sancto, & magno, ac vniuersali VI. illo Concilio, quod Chalcedone coactum est, ita cantatus fuisse hic hymnus traditur. Sic enim inter huiusce S. Concilij acta refertur.

Fusus hac ex antiquorum monumentis tradit Nicephorus lib. 14. cap. 46. qui, postquam explicarat, quantas strages terramotus ille passim ediderit: subiungit sequentia. Byzantini in maximum coniecti metum, à ruinis ædificiorum sibi timentes, muros reliquerunt, & extra urbem in Campo; qui dicitur, morati sunt vnâ cum Imp. Theodosio, & Patriarcha Proclo continuis precibus incumbentes, Deumque, vt propicius eis esset, & ab
immi-

Imminenti calamitate orbem liberaret, obtestantes. Et cum aliquando, motu eo grassante, terra veluti fluctuans cōcuteretur, & homines per metum eam ex fundamentis ipsis extirpatum iri vererentur, & omnes Litanis, & supplicationibus dediti collacrymarent, & ex profundo, intimoque animo misericordiam diuinam implorarent: tum, miraculum, præter opinionem omnium, quod sensum, & mentem omnem excedat, subsecutum est. Subitò namque è medio, spectantibus omnibus, diuina quadam vi, puer in aërem sublimis ad cælestem vsque tractum, ita vt iam non appareret, sublatus, diuinam vocem, quâ Angelis Deum laudibus ferre mos est, audiuit: eaque voce percepta, rursus priore puer per aërem via reuersus descendit: & Episcopo Proclo, ipsique Imperatori, & multitudini omni supplicationibus operam danti, Deumque hymnis celebranti, ab Angelis canentibus se verba hæc audisse, renunciauit; **SANCTVS DEVS, SANCTVS FORTIS, SANCTVS IMMORTALIS, MISERERE NOBIS.** Quæ, vbi Proclus intellexit, statim ad eum modum populum psallere iussit: & terræ motus statim etiam constitit, omninoque conquieuit. Imperator verò Theodosius, & in fœminis admiratione omnium digna Pulcheria, tanto miraculo perculsi, constitutione imperiali, confestim, vt per orbem omnem hymnus diuinus iste concineretur, decreuerunt. Et ex eo tempore, Ecclesia Christi eum acceptum, non quolibet tantum die vsurpat, sed etiam, vt simpliciter dicam, cuiuslibet carminis, & laudis Dei initio ante omnia pleno ore præmittit. Puer verborum eorum mysterium executus, statim vita defunctus est, & in magna Ecclesia, quæ Pacis nomen obtinet, conditus.

Acciderunt miranda hæc secundum chronologiam Baronij Anno Christi CCCCLVI. Theodosij Iunioris Anno XXXIX. quamvis Cedrenus & Paulus Diaconus ad Annum XXX. Imperij Theodosij referant: alij ad Annum XXXVII. Idem traditur in Menologio Græcorum 25. die Septembris, quo die Græci Anniuersariam memoriam agunt orbis ab hoc terramotu liberati & pueri in sublime sublatis, & Trisagij è celo missi. Idem plurimi alij Græcorum & Latinorum scriptum reliquerunt. Quamvis quorundam narratio indicare videtur, Trisagium fuisse hoc terramotu vetustiore, & puerum è sublimi reducem non ipsum Trisagium attulisse, sed tantum monuisse; ne caneretur cum impia illa Theopaschitarum appendice; Qui crucifixus es pro nobis, ut postea liquebit, quando nonnullorum verba verbatim exscribimus.

§. 3. Sensus Trisagij

SANCTVS DEVS, refertur ad Patrem. **SANCTVS FORTIS** ad filium. **SANCTVS IMMORTALIS,** ad Spiritum sanctum, ut explicat Damascenus in libro de Trisagio, contra Anastasium Abbatem Monasterij S. Euthymij, qui Trisagium ad solum filium referebat magno Damasceni gemitu, qui sub finem libri ista: Rogetur illustris pater noster ac Dominus, Abbas Anastasius, pij Monasterij, diuini Patris nostri Euthymij Antistes, ut eiusmodi contentioni finem imponat, ac nobiscum diuino afflatu correptorum patrum vestigiis hærens; **SANCTVS DEVS** ac Pater, dicat; **SANCTVS FORTIS,** Filius Dei incarnatus, & carne, nostræ salutis causa, cruci affixus; **SANCTVS IMMORTALIS,** Spiritus sanctus, vnus Dominus Sabaoth, miserere nobis.

Idem